

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

3 DEC. 2002

Dato:
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2002-24311-0038
Dok.: JSC20674
+ bilag

Vedlagt sendes i 70 eksemplarer kopi af Justitsministeriets afgørelse i sagen vedrørende udlevering af Akhmed Zakaev til strafforfølgning i Rusland tillige med en notits om Justitsministeriets overvejelser vedrørende udleveringslovens § 3, stk. 4, samt en pressemeddelelse om sagen.

Lene Espersen

Jakob Scharf

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Den Russiske Føderations Ambassade
Kristianiagade 5
2100 København Ø

- 3 DEC. 2002

Dato:
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsbeh.: Lykke Sørensen
Sagsnr.: 2002-24311-0038
Dok.: LYS21231

Den 20. september 2001 traf de russiske myndigheder beslutning om eftersøgning, tilbageholdelse og frihedsberøvelse af den russiske statsborger, Akhmed Zakaev, født den 26. april 1956.

De russiske myndigheder udsendte den 25. oktober 2001 via Interpol en efterlysning af Akhmed Zakaev. Efterlysningen blev fremsendt til samtlige Interpol-lande og indeholdt en begæring om anholdelse af Akhmed Zakaev med henblik på udlevering til Rusland. I efterlysningen anføres det, at Akhmed Zakaev formodes at have forladt Rusland. Det anføres endvidere, at han eftersøges for organisering af ulovlige væbnede grupper og for drabsforsøg på en person tilknyttet en retshåndhævende myndighed. Efterlysningen henviser i den forbindelse til anholdelsesbeslutningen af 20. september 2001.

Den 25. oktober 2002 blev en fornyet efterlysning udsendt via Interpol. Efterlysningen svarede i sit indhold i vidt omfang til den oprindelige efterlysning, men indeholdt herudover bl.a. yderligere oplysninger til brug for identifikation. Herudover angav efterlysningen, at der forelå oplysning om, at Akhmed Zakaev havde givet interview til massemediernes om den gidseltagning i Moskva, der fandt sted fra den 23. oktober 2002, og at der derfor var mulighed for, at han var involveret i planlægningen af denne begivenhed.

Efter en vurdering af de fremsendte begæringer fandt Københavns Politi, at der var behov for yderligere oplysninger fra de russiske myndigheder i sagen, hvorfor Københavns Politi den 28. oktober 2002 anmodede de russiske myndigheder om sådanne yderligere oplysninger. Den 29. oktober modtog Københavns Politi yderligere oplysninger fra de russiske myndigheder. Det fremgik heraf, at Akhmed Zakaev var mistænkt for bl.a. en række terrorhandlinger i perioden 1996-1999, og at han yderligere var mistænkt for at have deltaget i planlægningen af gidselstagningen i Moskva den 23. - 26. oktober 2002.

Akhmed Zakaev blev på denne baggrund anholdt af Københavns Politi den 30. oktober 2002.

Ved kendelse af samme dato traf Københavns Byret beslutning om varetægtsfængsling af Akhmed Zakaev. Varetægtsfængslingen er senest ved Københavns Byrets kendelse af 26. november 2002 forlænget til den 5. december 2002.

Ved skrivelse af 31. oktober 2002 anmodede de russiske myndigheder om udlevering af Akhmed Zakaev med henblik på strafforfølgning i Rusland. Anmodningen blev fremsat under henvisning til Den Europæiske Konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere.

Ifølge udleveringsbegæringen og den ledsagende anholdelsesbeslutning af 20. september 2001 sigtes Akhmed Zakaev for etablering eller ledelse af en illegal hær, organisering af væbnet oprør eller aktiv deltagelse i sådanne oprør samt forsøg på manddrab i forhold til retshåndhævende myndighedspersonale eller militærpersoner. Samtlige de påsigtede forhold, som omfattes af udleveringsbegæringen, angives at være begået i perioden 1996-1999.

Ved skrivelse af 1. november 2002 til den russiske føderations ambassade i København meddelte Justitsministeriet, at de fremsendte oplysninger var utilstrækkelige til, at Justitsministeriet efter konventionen kunne tage stilling til udleveringsbegæringen. Justitsministeriet anmodede på denne baggrund de russiske myndigheder om inden den 30. november 2002 at fremsende yderligere oplysninger. Justitsministeriet anmodede bl.a. om i henhold til konventionens artikel 12(2)(b) at modtage en redegørelse for sigtelserne mod Akhmed Zakaev samt kopi af de lovbestemmelser, som sigtelserne vedrører. Herudover anmodede Justitsministeriet om at modtage en officiel dansk oversættelse af det fremsendte materiale.

Under et møde i Moskva den 5. november 2002 modtog Justitsministeriet fra de russiske myndigheder supplerende materiale, og efterfølgende fremsendte de russiske myndigheder ved skrivelse af 15. november 2002 yderligere materiale i sagen.

På et møde i Justitsministeriet den 19. november 2002 med deltagelse af repræsentanter for den russiske føderations ambassade i København gjorde Justitsministeriet opmærksom på, at den europæiske udleveringskonvention indeholder en række formelle krav til indholdet af en udleveringsbegæring, herunder krav om, at udleveringsbegæringen og de ledsagende bilag skal foreligge i en autoriseret oversættelse. Justitsministeriet henledte samtidig opmærksomheden på, at ministeriet ved en gennemgang af det modtagne materiale havde konstateret en række uoverensstemmelser mellem henholdsvis den engelske og den danske oversættelse, og at oversættelserne i øvrigt ikke var autoriserede. På denne baggrund anmodede Justitsministeriet de russiske myndigheder om inden den 30. november 2002 at tilvejebringe korrekte og autoriserede oversættelser i sagen. Endelig understregede Justitsministeriet vigtigheden af, at de russiske myndigheder –

ikke mindst under hensyntagen til sagens særlige karakter - inden den 30. november 2002 sikrede sig, at de danske myndigheder havde modtaget det relevante bevismateriale, som sigtelserne støttes på. Justitsministeriet henledte i den forbindelse opmærksomheden på den danske erklæring, der er afgivet i tilknytning til artikel 12 i den europæiske udleveringskonvention.

Efterfølgende har de russiske myndigheder ved skrivelser af 20. november, 25. november og 27. november 2002 fremsendt yderligere materiale i sagen. De russiske myndigheder har i den forbindelse bl.a. fremsendt en revideret udleveringsbegæring samt bekræftede oversættelser i sagen.

Det fremgår af det materiale, som Justitsministeriet har modtaget fra de russiske myndigheder, at der den 1. november 2002 er truffet beslutning om at udvide sigtelserne mod Akhmed Zakaev til ligeledes at omfatte etablering af væbnede grupper, terrorisme, gidseltagning, manddrab, væbnet røveri og forsøg på manddrab i forhold til repræsentanter for domstole eller anklagemyndighed i perioden 1996-1999.

I det materiale, som de russiske myndigheder har fremsendt til støtte for begæringen om udlevering, indgår bl.a.:

- en beslutning af 20. september 2001 om at indlede efterforskning mod Akhmed Zakaev
- en beslutning af 20. september 2001 om at rejse sigtelse mod Akhmed Zakaev
- en beslutning af 20. september 2001 om anholdelse m.v. af Akhmed Zakaev
- en beslutning af 1. november 2002 om at udvide sigtelserne mod Akhmed Zakaev
- en redegørelse for sigtelserne dateret 1. november 2002
- udskrift af en række vidneforklaringer

Den russiske udleveringsbegæring er som nævnt fremsat under henvisning til Den Europæiske Konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere, som både Danmark og Rusland har tiltrådt.

Ved ratifikationen af udleveringskonventionen har Danmark taget forbehold overfor konventionens artikel 12.

Forbeholdet har følgende ordlyd:

”Danske myndigheder skal, når særlige omstændigheder skønnes at gøre det påkrævet, kunne anmode det land, der fremsætter en udleveringsbegæring, om at tilvejebringe bevismateriale, der sandsynliggør, at den pågældende er skyldig, og afslå begæringen, hvis materialet findes utilstrækkeligt”.

Det følger i øvrigt af § 3, stk. 4, i den danske udleveringslov, at udlevering for en handling ikke må finde sted, hvis det på grund af særlige omstændigheder må antages, at sigtelsen vedrørende en handling, for hvilken der søges udlevering, savner tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag.

Efter en gennemgang af sagen, herunder det bevismateriale, som de russiske myndigheder har fremsendt efter begæring herom, skal Justitsministeriet bemærke følgende:

Hovedparten af de vidneforklaringer, som de russiske myndigheder har fremlagt til støtte for sigtelserne mod Akhmed Zakaev, er afgivet den 30. oktober 2002 eller efter dette tidspunkt. Disse vidneforklaringer er således afgivet efter, at de russiske myndigheder den 20. september 2001 traf beslutning om anholdelse af Akhmed Zakaev, og efter, at de russiske myndigheder har anmodet om udlevering af Akhmed Zakaev. Det fremstår på denne baggrund som uklart, hvilket bevismæssigt grundlag der har givet anledning til de russiske myndigheders beslutning om anholdelse af Akhmed Zakaev. Det bemærkes i den forbindelse, at de kompetente russiske myndigheder alene har truffet beslutning om anholdelse for så vidt angår de lovovertrædelser, der er omfattet af sigtelsen af 20. september 2001.

Det bemærkes herudover, at der efter det oplyste ikke har været en beskikket forsvarer for Akhmed Zakaev til stede i forbindelse af vidneafhøringerne, der alle er afgivet udenretligt.

Hovedparten af vidneforklaringerne, der er afgivet i oktober og november måned 2002, vedrører forhold, der angiveligt har fundet sted i 1995 og 1996. Forklaringerne bærer generelt præg af at være meget upræcise. Det gælder såvel med hensyn til gerningsbeskrivelse og gerningstidspunkt som med hensyn til Akhmed Zakaevs rolle i forbindelse med de pågældende handlinger. Det gælder ligeledes i forhold til angivelsen af, om vidnet selv har konstateret de pågældende forhold, eller om forklaringen bygger på oplysninger, som vidnet har modtaget fra andre personer.

Efter gennemgangen af sagen, herunder i lyset af de ovenfor anførte forhold, er det Justitsministeriets samlede vurdering, at sigtelserne vedrørende de handlinger, for hvilke der søges udlevering, må antages at savne tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag.

På denne baggrund finder Justitsministeriet, at udlevering ikke kan finde sted på det foreliggende grundlag, og at anmodningen om udlevering af Akhmed Zakaev til strafforfølgning i Rusland således ikke kan imødekommes, jf. herved udleveringslovens § 3, stk. 4.

På ministerens vegne

Jakob Scharf

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 3. december 2002
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2002-24311-0038
Dok.: JSC20670

PRESSEMEDDELELSE

vedrørende Zakaev-sagen

Den 30. oktober 2002 blev den russiske statsborger Akhmed Zakaev anholdt af Københavns Politi på baggrund af en international efterlysning udsendt af de russiske myndigheder.

Ved kendelse af samme dato traf Københavns Byret beslutning om varetægtsfængsling af Akhmed Zakaev. Varetægtsfængslingen er senest forlænget til den 5. december 2002.

Ved skrivelse af 31. oktober 2002 anmodede de russiske myndigheder om, at Akhmed Zakaev udleveres til strafforfølgning i Rusland, hvor han sigtes for overtrædelse af den russiske straffelov ved i perioden fra 1996 til 1999 bl.a. at have deltaget i dannelsen af ulovlige væbnede enheder, væbnet oprør samt drab.

I overensstemmelse med et dansk forbehold overfor den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere har Justitsministeriet anmodet de russiske myndigheder om at tilvejebringe bevismateriale vedrørende de forhold, der er omfattet af udleveringsbegæringen i sagen.

Efter at have gennemgået den russiske udleveringsbegæring og det materiale, herunder en række vidneforklaringer, som de russiske myndigheder efterfølgende har fremsendt, har Justitsministeriet i dag truffet afgørelse i sagen.

Afgørelsen går ud på, at udlevering ikke kan finde sted på det foreliggende grundlag.

Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at det fremlagte bevismateriale – henset til vidneforklaringernes karakter og indhold samt omstændighederne i forbindelse med vidneforklaringerne – ikke kan anses for tilstrækkeligt.

Afgørelsen er truffet i medfør af udleveringslovens § 3, stk. 4, hvorefter udlevering for en handling ikke må finde sted, hvis det på grund af særlige omstændigheder må antages, at sigtelsen vedrørende en handling, for hvilken der søges udlevering, savner tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag.

De russiske myndigheder og Akhmed Zakaev er underrettet om Justitsministeriets afgørelse, ligesom Akhmed Zakaev er løsladt og nu frit kan forlade Danmark.

Kopi af Justitsministeriets afgørelse vedlægges.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 3. december 2002
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2002-24311-0038
Dok.: LYS21235

NOTITS

om

bevismateriale i forbindelse med de russiske myndigheders anmodning om udlevering af den russiske statsborger Akhmed Zakaev.

Efter udleveringslovens § 3, stk. 4, må udlevering for en handling ikke finde sted, hvis det på grund af særlige omstændigheder må antages, at sigtelsen vedrørende en handling, for hvilken der søges udlevering, savner tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag.

Hovedreglen efter udleveringskonventionen er, at det anmodede lands myndigheder er forpligtet til uden nærmere bevismæssig prøvelse at lægge den udenlandske dom eller beslutning om anholdelse eller fængsling til grund ved udleveringssagens afgørelse.

Ifølge artikel 12 i konventionen skal en anmodning om udlevering være ledsaget af bl.a. udskrift af en retskraftig straffedom eller beslutning om sikkerhedsforanstaltning eller af en arrestordre eller anden beslutning med samme virkning og udstedt i overensstemmelse med den i det begærende lands lovgivning foreskrevne fremgangsmåde.

Danmark har i forbindelse med ratifikationen af konventionen afgivet en erklæring om, at danske myndigheder, når særlige omstændigheder skønnes at gøre det påkrævet, kan anmode det land, der fremsætter en udleveringsbegæring, om at tilvejebringe bevismateriale, der sandsynliggør, at den pågældende er skyldig, og afslå begæringen, hvis materialet findes utilstrækkeligt.

I bemærkningerne til udleveringsloven, jf. Folketingstidende Tillæg A, 1966-1967, 2. samling, sp. 2546 ff, anføres følgende:

”Den omstændighed, at den, som søges udleveret, over for danske myndigheder nægter sig skyldig vil således isoleret betragtet ikke berettige danske myndigheder til at stille krav om tilvejebringelse af (yderligere) bevismateriale. Hvis den pågældende derimod til støtte for sin påstand kan henvise til særlige omstændigheder, hvorefter der foreligger rimelig tvivl om hans skyld, vil der kunne fremsættes begæring om tilvejebringelse af bevismateriale til sandsynliggørelse af skylden, og hvis dette materiale ikke tilvejebringes, eller hvis det findes utilstrækkeligt, vil anmodningen om udlevering kunne afslås”.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til udleveringslovens § 3,

”... at udlevering efter denne bestemmelse kun udelukkes, hvis det på grund af særlige omstændigheder må antages, at den sigtelse eller dom, der ligger til grund for udleveringsanmodningen, savner det bevismæssige grundlag, som en sigtelse eller en dom bør bygge på. Bestemmelsen medfører således ikke, at der som led i undersøgelsen af, om betingelserne for udlevering er opfyldt... skal foretages nogen almindelig prøvelse af skyldsspørgsmålet, men alene, at myndighederne, navnlig i forbindelse med afhøring af den pågældende, skal have opmærksomheden henledt på, om der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at det må anses for betænkeligt uden videre at lægge de afgørelser (fængslingskendelse, dom), der er modtaget sammen med anmodningen om udlevering, til grund.”

I forbindelse med behandlingen af en anmodning om udlevering skal de danske myndigheder således være opmærksom på, om der foreligger materiale eller oplysninger, som gør det betænkeligt uden videre at lægge anholdelsesbeslutningen eller fængslingskendelsen til grund.

I det materiale, som de russiske myndigheder har fremsendt til støtte for begæringen om udlevering, indgår bl.a.:

- en beslutning af 20. september 2001 om at indlede efterforskning mod Akhmed Zakaev
- en beslutning af 20. september 2001 om at rejse sigtelse mod Akhmed Zakaev
- en beslutning af 20. september 2001 om anholdelse m.v. af Akhmed Zakaev
- en beslutning af 1. november 2002 om at udvide sigtelserne mod Akhmed Zakaev
- en redegørelse for sigtelserne af 1. november 2002
- udskrift af en række vidneforklaringer.

Justitsministeriet har senest på et møde den 19. november 2002 med repræsentanter for den russiske ambassade i Danmark opfordret de russiske myndigheder til at fremlægge alt relevant bevismateriale.

Det fremgår af den endelige udleveringsbegæring, at udleveringsbegæringen vedrører lovovertrædelser, der angives at være begået i forskellige områder i Rusland i perioden fra 1996 – 1999. Visse af de dokumenter, som de russiske myndigheder har fremlagt, berører ligeledes forhold, der angiveligt er begået uden for den periode, der er omfattet af udleveringsbegæringen.

Sagen mod Zakaev bygger ifølge begæringen og det fremsendte materiale alene på vidneforklaringer. Endvidere har de russiske myndigheder oplyst, at de efter ransagning på en TV-station er i besiddelse af et videobånd, der viser Zakaev i camouflage-uniform med våben og i selskab med andre soldater. Det fremgår ikke, hvornår videofilmen er optaget.

Med henblik på at underbygge de rejste sigtelser har de russiske myndigheder fremlagt udskrift af en række vidneforklaringer. Flere af forklaringerne blev i første omgang alene fremsendt i uddrag, men er efterfølgende i forbindelse med fremsendelsen af en revideret oversættelse ligeledes fremsendt i deres helhed.

En række vidneforklaringer er afgivet af repræsentanter for offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og lokale myndigheder, i perioden fra den 30. oktober – 1. november 2002. Disse forklaringer vedrører forskellige begivenheder i perioden 1995 – 1996. Det bemærkes, at et vidne nævner gidseltagningen i Moskva i oktober måned 2002, idet vidnet oplyser, at Zakaev under gidseltagningen fremkom med en erklæring på vegne af det tjetjenske folk, hvori han skulle tilkendegive, at gidseltagningen blev gennemført med støtte af folket.

En forklaring er afgivet af en person, der angives at være vicepremierminister i Tjetjenien. Den pågældende forklarer, at han har kendt Zakaev siden 1995, og at han ikke har kendskab til, at Zakaev har deltaget i fjendtlighederne mellem Rusland og Tjetjenien.

Der foreligger forklaringer fra to personer, som må antages under de foreliggende omstændigheder at kunne betegnes som neutrale vidner. Den ene vidneforklaring er afgivet i marts måned 2000. Vidnet refererer alene til andenhåndsuplysninger vedrørende Zakaev. Det er vanskeligt at tidsfæste forklaringen, idet de eneste årstal, der fremgår af forklaringen, er 1999 - 2000. Det andet vidne er en præst, der i 1996 blev bortført i Tjetjenien i forbindelse med deltagelse i forhandlinger om løsladelse af en soldat, jf. nedenfor.

Der foreligger endvidere en vidneforklaring afgivet af en russisk soldat, der i 1995 blev bortført i Tjetjenien i forbindelse med, at han gjorde tjeneste som grænsevagt på grænsen til Republikken Dagestan. Forklaringen er afgivet den 21. november 2002. Soldaten oplyser, at han i marts måned 1996 overværede henrettelsen af tre bygningsarbejdere. De pågældende personer blev henrettet af tre tjetjenere med maskingeværskud affyret fra en afstand på 8-10 meter. Den ene af tjetjenerne havde ifølge soldaten et rødt skæg. Soldaten blev i forbindelse med begravelsen af de

tre henrettede personer anmodet om at hente den oven for nævnte præst, der ligeledes har afgivet forklaring. Præsten var ifølge soldaten meget bange, da han blev hentet, og han spurgte som noget af det første soldaten, om Zakaev var taget af sted igen, og hvorfor Zakaev var kommet. På forespørgsel fra soldaten, der på dette tidspunkt ikke vidste, hvem Zakaev var, oplyste præsten, at Zakaev havde været leder af den gruppe, som havde taget ham til fange. Soldaten har den 17. november 2002 set en russisk fjernsynsudsendelse med Zakaev og har genkendt ham som værende manden med det røde skæg, der deltog i henrettelsen af de tre bygningsarbejdere.

Præsten er blevet afhørt to gange af de russiske myndigheder. Under den første afhøring, der fandt sted den 6. juli 1996, oplyste præsten, at han i 1996 blev anmodet om at lede forhandlingerne om frigivelse af en soldat, idet han kendte Zakaev fra forhandlinger i forbindelse med en OSCE-mission året før. Zakaev lovede under mødet at kontakte sin leder og drøfte udvekslingsbetingelserne. Dagen efter, at de implicerede havde afholdt endnu et forhandlingsmøde, blev præsten og en anden præst standset af en politibil med 3 civilklædte mænd, der alle var bevæbnet med maskingeværer. Præsten og kollegaen blev lagt i håndjern, fik trukket huen ned over øjnene og blev kørt i en ukendt retning. Blandt de personer, der tilbageholdt og bortførte præsten og kollegaen, genkendte præsten efter stemmen to unge mænd fra Zakaevs personlige vagttjeneste. For så vidt angår den af soldaten omtalte nedskydning af tre bygningsarbejdere i marts måned 1996 oplyser præsten, at han overværede nedskydningen. Præsten nævner i den forbindelse ikke Zakaevs navn.

Den anden afhøring af præsten finder sted den 15. november 2002. Præsten uddyber under denne afhøring tilfangetagelsen af ham og kollegaen i januar måned 1996. Præsten oplyser i den forbindelse nu, at han to gange af forskellige fangevogterne fik at vide, at det var Zakaev, der havde givet ordre om bortførelsen. Præsten oplyser endvidere, at han dagen efter bortførelsen så Zakaev, der kiggede på ham. Dette har overbevist præsten om, at det er Zakaev, der har organiseret bortførelsen. Afslutningsvis oplyser præsten, at årsagen til, at der er nogle modsigelser mellem den første og anden forklaring er, at han efter sin befrielse var udmarvet både fysisk og moralsk. Præsten understreger, at den forklaring, som han nu har afgivet, er mere nøjagtigt. Præsten fortæller tillige, at han i 1988 (må rettelig være 1998) under en ceremoni i byen Krasnojarsk mødes med Zakaev, som denne gang optræder som medlem af Den Tjetjenske Republiks officielle delegation. Zakaev foreslår, at de skal tale sammen, hvilket præsten imidlertid afslår under henvisning til bortførelsen i 1996. Præsten oplyser, at Zakaev herefter nervøst erklærede, at det ikke var ham, og at han blev tvunget hertil.

Endelig foreligger der en vidneafhøring fra den 22. november 2002. Vidnet er en tjetjensk mand, der har været aktiv i stridighederne mellem Tjetjenien og Rusland, og er blevet idømt fængsel på livstid for lovovertrædelser, der er identiske med de lovovertrædelser, der er omfattet af udleveringsbegæringen vedrørende Zakaev. Under afhøringen oplyser den pågældende, at han på et

tidspunkt, mens han var indlagt til medicinsk behandling i Tyskland, telefonisk modtog oplysninger om, at Zakaev skulle stå i spidsen for et angreb. Det fremgår af vidneafhøringen, at der alene er tale om andenhåndsoplysninger. Den pågældende har således aldrig talt med Zakaev eller observeret Zakaev deltage i de lovovertrædelser, der er omfattet af udleveringsbegæringen.

Hovedparten af de vidneforklaringer, som de russiske myndigheder har fremlagt til støtte for sigtelse mod Akhmed Zakaev, er afgivet den 30. oktober 2002 eller efter dette tidspunkt. Disse vidneforklaringer er således afgivet efter, at de russiske myndigheder den 20. september 2001 traf beslutning om anholdelse af Akhmed Zakaev, og efter at de russiske myndigheder har anmodet om udlevering af Akhmed Zakaev. Det fremstår på denne baggrund som uklart, hvilket bevismæssigt grundlag der har givet anledning til de russiske myndigheders beslutning om anholdelse af Akhmed Zakaev. Det bemærkes i den forbindelse, at de kompetente russiske myndigheder alene har truffet beslutning om anholdelse for så vidt angår de lovovertrædelser, der er omfattet af sigtelsen af 20. september 2001.

Det bemærkes herudover, at der efter det oplyste ikke har været en beskikket forsvarer for Akhmed Zakaev til stede i forbindelse af vidneafhøringerne, der alle er afgivet udenretligt.

Hovedparten af vidneforklaringerne, der er afgivet i oktober og november måned 2002, vedrører forhold, der angiveligt har fundet sted i 1995 og 1996. Forklaringerne bærer generelt præg af at være meget upræcise. Det gælder såvel med hensyn til gerningsbeskrivelse og gerningstidspunkt som med hensyn til Akhmed Zakaevs rolle i forbindelse med de pågældende handlinger. Det gælder ligeledes i forhold til angivelsen af, om vidnet selv har konstateret de pågældende forhold, eller om forklaringen bygger på oplysninger, som vidnet har modtaget fra andre personer.

Efter gennemgangen af sagen, herunder i lyset af de ovenfor anførte forhold, er det Justitsministeriets samlede vurdering, at sigtelse vedrørende de handlinger, for hvilke der i den konkrete sag søges udlevering, må antages at savne tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag.

På denne baggrund finder Justitsministeriet, at udlevering ikke kan finde sted på det foreliggende grundlag, og at anmodningen om udlevering af Akhmed Zakaev til strafforfølgning i Rusland således ikke kan imødekommes, jf. herved udleveringslovens § 3, stk. 4.